

TRZEJ MUSKIECIEROWIE

ALEXANDER DUMAS — POWIEŚĆ HISTORYCZNA Z XVII WIEKU

(Ciąg dalszy)

— A dopiero wtedy — oświadczył kardynał — możesz pani żądać polecenia, o jakim mówiała.

— Wasza Eminencja ma słusność — rzekła miłady — to ja się myliłam, upatrując w udzielonym mi zwycięstwie nie rozkazach co więcej, aniżeli w istocie. Przecież zadaniem moim jest tylko zakomunikować Jego Wysokości w imieniu Waszej Eminencji: że Eminencja za przebranie, z pomocą którego udało mi się zbliżyć do królowej na balu u pani marzalkowej, że Wasza Eminencja posiada dowody spotkania się w Łuwrze królowej z pewnym wroźbiarzem włoskim, którym nie był nikt inny, jak książę Buckingham, że Eminencja zamierza wydać niewielką dopłatą powieść o przygodzie w Amiens, z planem ogrodu, gdzie miało miejsce, to zjawisko, i portretemi głównych bohaterów, biorących w niem udział, że Montaigne znajduje się w Bastylii i że tortury zmuszą go do powiedzenia tego, co wie, a nie mam przypomniać mu to, o czym zapomniał; wreszcie, że Wasza Eminencja posiada pewien list pani de Chevreuse, znaleziony w kwatery Jego Wysokości, a kompromitujący nie tylko autorkę listu, lecz i osobę, w której imieniu został napisany. Gdyby zaś książę, mimo wszystko, okazał się nie wzruszonym, misja moja, kończy się, na tem i mogę tylko błagać Boga o cud, który przywróci Francję. To wszystko! nie prawdaż, Wasza Eminencjo?

— Wszystko — odpowiedział sucho kardynał.

— A teraz — odezwała się miłady, nie zważając na zmianę tonu kardynała w stosunku do niej — teraz, skoro już otrzymałam zlecenia Waszej Eminencji, dotyczące jego wrogów, czy pozwoli mi Wasza Eminencja, abym powiedziała słów kilka o moich wrogach?

— Jakto? masz pan wrogów? — spytał Richelieu.

— Tak jest, Wasza Eminencjo, i to wrogów, przed którymi Wasza Eminencja powinien mi bronić, gdyż pozyskałam ich sobie w służbie Waszej Eminencji.

— Ktoż to taki? — zapytał książę.

— Przedwzyskaniem dla mała intrygantka, pani Bonacieux.

— Jest przecież zamknięta w wiezieniu w Nantes.

— To znaczy, była tam — odpowiedziała miłady — ale królowa wyjechała rozkaz królewski, mocą którego przewieziono pani Bonacieux do klasztoru.

— Do klasztoru? — powtórzył książę.

— Tak jest, do klasztoru.

— Do którego?

— Nie wiem; tajemnica jest pilnie strzeżona.

— Ja się o tem dowiem.

— A czy Wasza Eminencja po dozwoleniu się raczy mi o tem powiedzieć?

— Owszem; nie widzę w tem żadnej przeszkody — rzekł kardynał.

— Dziękuję. Mam jednak jeszcze jednego wroga, którego muszę się obawiać tak samo, jak pani Bonacieux.

— A mianowicie?

— Jej kochanka.

— Jakże się on nazywa?

— Och! Wasza Eminencja zna go dobrze — zawołała miłady, uniesiona gniewem: — to nasz wspólny zły duch. On to w starciu z gwardią Waszej Eminencji przechrzcił zwycięstwo na stronę muskietierów królewskich; on zadał trzy ciosy szpadzi habrabiemu de Wardes, wysłannikowi Waszej Eminencji, obracając wniwecz nasze plany w sprawie zapiekanych diamentów; on to wreszcie poprzysiął mi, że, gdyby wiedział, że przyczyniam się do porwania pani Bonacieux...

— Ach, tak! — odezwał się kardynał.

— wiem już, o kim pani mówisz.

— Mówię o tym niegodziwcu d'Artagnanie.

— To dzielny młodzieniec — oświadczył kardynał.

— I dlatego właśnie tem bardziej muszę się go obawiać.

— Trzeba by posiąść jakiś dowód, że porozumiewał się z księciem Buckinghamem — odrzekł kardynał.

— Dowód? — zawołała miłady. — Mam ich dziesięć!

— Wępie sprawa jest zupełnie prosta: przedstaw pani te dowody, a wysię go do Bastylii.

— Dobrze, Wasza Eminencjo... A potem?

— Niema już przyszłości dla tego, kto

się dostanie do Bastylii — odrzekł głuchokardynał. — Ach, mój Boże! gdybym tak łatwo mógł się pozbyć mojego wroga, jak wrogów pani, i gdyby chodziło tylko o ustraszenie takich ludzi!

— Wet za wet, Eminencjo — oświadczyła miłady, — człowiek za człowieka! Poswięć mi tego, ja zas odдам ci tamtego!

— Nie wiem, o kim pani mówisz — rzekł kardynał — i nie chcę wiedzieć. Pragnę jednak wyszczególnić pani przysługę, tembardziej, że nie nie staje na przeszkodzie wypełnieniu tego życzenia i ukaraniu mi go... Słyszałem, że ten d'Artagnan jest bezbożnikiem, lubieżnym zwady, i przeniewiercą.

— To nikczemnik, Wasza Eminencjo! nikczemnik!

— Podaj mi pani pióro, papier i atrament — rzekł kardynał.

— Oto, Eminencjo.

Nastąpiła chwila milczenia, podczas której kardynał zastanawiał się nad słowami, jakie ma napisać, a może też nad tem, czy wogóle pisać. Atos, który nie stracił ani słowa z rozmowy, pościągając teraz swych przeciwników, przeziwiał kąt po kąt, ugięwszy obu za rękę.

— Nie przeszkadzajże nam dosłuchać rozmowy do końca! — rzekł Portos.

— Cicho! — szepnął Atos — Wystukaliśmy wszystkiego, co może się nam przydać. Zresztą nie przeszkadzam wam bynajmniej w dalszym podsłuchiowaniu, ja jednak muszę stać wyjść.

— Musisz wyjść? — zagadnął Portos.

— A jeżeli kardynał zapyta się o ciebie, co mu odpowiem?

— Nie czekajcie, aż będzie pytał, lecz sami powiedzcie mi o zdruzu, z rozmową z oberżystą dowiedziałem się, iż zdruzu nie jest bezpieczna, i dlatego pojechałem na zwady. Powiem też kilka słów giermekowi kardynała. Reszta do mnie należy; będzie o mnie spokojnie.

— Bądź roztopnie, Atosie — rzekł Aramis.

— Nie bójcie się — odparł Atos — Wściecie przecież, że mam dość zimnej krwi.

Portos i Aramis usiedli znowu przy wniecie od pieca, — natomiast Atos wyszedł, nie kryjąc się z tem wcale, a odwiązuąc konia, stojącego wraz z koniami przyjaciół u zewnętrznej okiennicy, kilkoma słowami wyłamałszy giermekowi, że trzeba koniecznie, aby ktoś pojechał na zwady, poczem obejrzał starannie proch na panewce pistoletu, chwycił szpadę w zęby, i pognął, jak potępieniec, drogą, wiodącą do obozu.

XXV.

MAŁŻEŃSTWO

Kardynał, jak to słusznie przewidywał Atos, zakończył w kilku słowach rozmowę z miłady i zszedł na dół. Otworzywszy drzwi izby, rzekł Portos z Aramisem rozgrywał w tej chwili zawzięcie swą partję, szybkim spojrzeniem ogarnął wszystkie kąty sali i spostrzegł natychmiast, że brakuje jednego z muskietierów.

— Gdzie pan Atos? — zapytał.

— Atos, Eminencjo — odpowiedział Portos, — wyruszył na zwady, gdyż dowiedział się od oberżysty, że w powrotnym drodze może nam grozić niebezpieczeństwo.

— A panowie tymczasem coście tu robili?

— Graliśmy, Eminencjo — rzekł Portos, i wygrałem od Aramisa pięć pistoletów.

— Jesteście tedy gotowi wracać do mna?

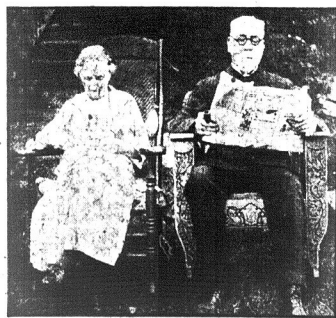
— Jesteśmy na rozkazy Waszej Eminencji.

— Więć na koni, panowie! A spieszy, bo już późno...

I rzekłszy to, kardynał, a za nim dwaj muskietierowie wyszli przed oberżystę. Przy bramie, trzymając konia kardynała za uzdę, czekał jego giermek, a nieco dalej widać było w ciemnościach nocnych dwóch żołnierzy i trzy konie. Żołnierze ci mieli odprowadzić miłady do twierdzy La Poinette i nie odstępować jej aż do chwili, gdy wstąpiła na okręt.

Giermek, zapytany przez kardynała o Atosa, potwierdził to, co mówił o nim muskietierowie. Jego Eminencja skinął ręką na znak zadowolienia i ruszył w powrotną drogę, zachowując te same środki ostrożności, jak poprzednio.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Małżonkowie J. T. Nicholson z Chicago, obchodzący przed kilku dniami sześćdziesięcioletnią rocznicę zawarcia ślubów małżeńskich. On liczy lat 85, ona 82. Staruszków trzymają się krzepko, i pomimo podległości lat wciąż się zdrowo. Pytani, czemu widać ich spokojne współżycie, małżonkowie oświadczali, że nigdy się ze sobą nie kłócili i nawzajem sobie nie dokuczali.

RYBOŁÓSTWO MORSKIE NA POLSKIM WYBRZEŻU

Z chwilą uzyskania dostępu do morza, przybyła nam nowa gałąź wytwórczości: rybołóstwo morskie.

Ma ono w każdym kraju, posiadającym dostęp do morza, poważne znaczenie ekonomiczne, abowiem stanowi warstwą pracy dla ludności nadmorskiej i oraz dostarcza taniego produktu spożywczego, który może częściowo zastąpić mięso.

Polskie rybołóstwo morskie ma dotychczas charakter przybyszego. Rybacy nasi, uposażeni w niewielkie łodzie zagłębione lub motorowe, nie zapuszczają się daleko na pełne morze.

Rybałtwem morskim zajmują się u nas około 1.200 zarejestrowanych rybaków. Doleczając ich pomocników oraz ich rodziny, otrzymamy cyfrę około 6.000 ludzi, żyjących z połowów morskich.

Połowy u naszych wybrzeży wynoszą rocznie przeciętnie około 3.500 ton, co stanowi blisko 25 proc. ogólnej produkcji ryb w Polsce. Wytworze nasze zatem jest niewiele większe od naszego skupienia ludności rybackiej, lecz i największym ośrodkiem produkcji ryb.

Głównym przedmiotem połowu jest sprząt, który ilościowo stanowi 50 proc. późniejszego flakdra i turbot, wreszcie śledź, łosoś i węgorz, dwa najcenniejsze gatunki, powołane w morzu, których przeciętna ilość w ciągu ostatnich 4 lat wynosiła łącznie 6-7 proc. ogólnych połowów — pod względem wartości równała się niemal wszystkim innym gatunkom, wziętym razem.

Przeciętny dochód rybaka w roku ubiegłym wynosił 1.300 zł. Jednakże z porównania wyników połowów w różnych miejscowościach.

LISTY DO REDAKCJI

W rubryce niniejszej będziemy umieszczali Głosy Czytelników "Nowego Świata".

W sprawach politycznych i w sprawach społecznych, w sprawach wielkich i małych z życia codziennego, każdy z naszych czytelników i czytelnicek może napisać list do redakcji, który o ile będzie odpowiedni warunkom redakcyjnym, zostanie umieszczony.

1. List ma być krótki i zwięzły, nie więcej niż trzydziestokilowy, jedynospaltowy druk.
2. List musi być pisany na jednej stronie papieru, atramentem i czytelnie.
3. Tytuł, który omawiające kwestje publiczne będą uwzględniane. Z kwestiami osobistymi należy pójść do kosza.
4. Ton listów do redakcji musi być umiarkowany. Wszelkie ostrze wyrażenia i drastyczne słowa, są wykluczone.

Stanowny Panie Redaktorze:

Piszę tych kilka słów niejako w odpowiedzi "Polakowi" Mołżewskiego Wyżnania. Ktoś niedawno do redakcji "Nowego Świata" przed kilku dniami swoją korespondencję, podpisując się G. P. Nie mam zamiaru dowodzić, iż pakt z Zydami jest dobry, czy też leży praktyczny tytuł sprostować fakty. Kto widzi, albo słyszał, że Polacy kłędzą, a obecnie rząd, prowadził anty-semitę propagandę? Zawsze działa się odwrotnie. Pan G. P. twierdzi, że Polacy nie odnawili się tolerancji wobec wyznania mołżewskiego. Czyż ten pan wie, że Żyd, podróżując w Polsce, wywołuje różne talumudyczne przybory, układa "piramidy" na oszo, kępkuje

świątki, wywala, iż dochody rodzin rybackich, a zatem i stopni ich, możliwości podlegają znacznym wahaniom. I tak np. podczas gdy rybak na Holu miał 3.500 zł. dochodu brutto, a w okolicach Gdyni 2.000, rybak z Chłapowa, Śwarzewa i Karwimiawki zaledwie po 600 zł.

Z zestawienia tego widzimy, że znaczna część naszej ludności rybackiej jest stale nędznie uposażona i obecną stan rybołóstwa naszego nie jest dobry.

Na zubożenie rybaków wpłynęła przedwzyskaniem wojna i powojenny kryzys walutowy. Rząd polski po objęciu wybrzeża starał się przysięć im z pomocą przez udzielenie kredytów na zakup statków i narzędzi rybackich. Akcja zasładowa, prowadzona za pośrednictwem morskiego urzędu rybackiego w Wierbowie nieukończona w wielu wypadkach, wstrzymała dalsze zubożenie rybaków, lecz przyczyniła się w pewnej mierze do podniesienia stanu, w jakim znajdowało się rybołóstwo na naszym odcinku wybrzeża z chwilą objęcia Gromorza przez władze polskie.

Na obwód rybaków naszych wpływają jednakże przyczyny bardziej trwałe i trudniejsze do usunięcia niż skutki wojny i dewaluacji pieniądza. Do przyczyn takich należy przedwzyskaniem niedostateczna organizacja zbytu ryb wewnątrz kraju. Odczuwa się objęcia wybrzeża przez Państwo Polskie warunki te poprawiły się nieco, ale trzeba przyznać, że nie są one jeszcze zadowalające.

Przeszkoda, ku naprawie stosunków pod tym względem jest okoliczność, że w Polsce święta ryba morska nigdy nie była artykułem powszechnego spożycia.

Bankowość THE MORRIS PLAN Presemyowa
Zasoby przeszło \$25,000,000
POŻYCZKI \$50 do \$5,000
Dobry interes i wysoka zarobkowość jako podstawa kredytowa.
5% Odrzucane
I mała opłata za obsługę regulowaną prawem, statutowa opłata agenta.
10-CIO-MIESIĘCZNEJ POŻYCZKI
Która odpowie potrzebom każdej osoby pobierającej pensję!
PRZYKŁAD
Kwota wypłaconego \$100 na okres 40 lat
Wypłata: \$47.50
Wpłata się \$500 milia przez dziesięć miesięcy.

The Morris Plan Co.
Główny Biuro 409 Fifth Ave.
Filja
N.Y. - 201 Broadway, 409 Fifth Ave.
391 E. 14th St., 208 Grand St.
High Court, South St.
B'ham - 192 Montague St., 1688
Pitts Ave., 804 Manhattan Ave.
Kopie do Kalendarza
"Jak Pożyczać"

— Co pan mówił? To ja w takim razie mój kłacz od drzewi wypaliłem.

DOROBKIEWICZ
— No, żeby pan widział jak moje mieszkanie jest urządzone. Gdzie pan spłynie, to pan trafi w prawdziwe arcydzieło sztuki.

MIROPOLIAN SAVINGS BANK
Incorporated in New York City
Pracowni 4%
Przebiegał szlak przed 15 laty, gwarantujemy, że 100% kapitału, który wpłynie, zostanie wypłacony w całości.
Konto Towarzystwa Przejmowane

CITIZEN SAVINGS BANK
Incorporated in New York City
Kwartalna Dywidenda
Za 3 miesiące kończą się 30 czerwca, 1925, dopisywać będzie do wszystkich sum od \$5 do \$5,000, według raty 4 Procent od Sta Rocznie
SUMY ZDEPONOWANE DO 15 LIPCA WŁĄCZNIE, BĘDĄ POBIERAĆ PROCENT OD 1 LIPCA. Bank otwarty od 9 rano do 4 p. p. w soboty od 9 rano do 1 p. p. w poniedziałki w niedzielę od 10 do 12 w wyjątkowych dniach.

UNION SQUARE SAVINGS BANK
INCORPORATED 1849
20 Union Sq., Cor. 15th St.
Kwartalna Dywidenda
Przebiegał szlak przed 15 laty, gwarantujemy, że 100% kapitału, który wpłynie, zostanie wypłacony w całości.
Konto Towarzystwa Przejmowane

DRY DOCK SAVINGS INSTITUTION
INCORPORATED 1848
Kwartalna Dywidenda
Pracowni 4%
Przebiegał szlak przed 15 laty, gwarantujemy, że 100% kapitału, który wpłynie, zostanie wypłacony w całości.
Konto Towarzystwa Przejmowane

Central Savings Bank
Broadway Cor. 77th St.
ZASOBY (wartość inwestycyjna) PONAD 142 MILIONÓW DOLARÓW
NADWYŻKA
KWARTALNA DYWIDENDA
Pracowni 4%
Przebiegał szlak przed 15 laty, gwarantujemy, że 100% kapitału, który wpłynie, zostanie wypłacony w całości.
Konto Towarzystwa Przejmowane

KOLA AUTOMOBILOWA

mechanika.
czes znanego
Gwarantu-
y i stekamy
do 3 wiecez
po poludniu..

Avenue, róg 14 Street. New York City.

